

จนถึงวันนี้ ดูเหมือนว่า ชูชัย ชัยฤทธิเลิศ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท เจมพีช กรุ๊ป เจ้าของธุรกิจเพชรชื่อดัง เองก็ยังงงๆ ว่าเรื่องราวการคิดดำเนินการก่อสร้างโรงแรมหรูระดับ 4 ดาวในชื่อ ชูชัยบุรีศรีอัมพวา ของตน มีต้นกำเนิดก่อเกิดมาจากจุดไหนและอย่างไร เพราะล่าสุดขณะที่มาออกรายการ 'ข่าวข้นรับอรุณ' ทางเนชั่นแซนด์ ก็ยังให้สัมภาษณ์ว่า "ตลอดเวลาที่เราขึ้นป้าย (การก่อสร้าง) เราอยู่ที่แจ้ง และทุกคนก็รู้จักเรา แต่ไม่เห็นมีใครเข้ามาหาเราเลย แล้วถ้ามาบอกว่าทำไมผมไม่บอกเขา ชื่อคุณผมยังไม่รู้เลย คุณอยู่ตรงไหน เลยไม่รู้จะไปติดต่อสักใคร เราไม่ได้ทำผิดกฎหมาย ก็ไม่ใช่ใจเหมือนกันว่าชาวบ้านออกมาถึง" "เราทำประชาพิจารณ์แล้ว ทำหลายสิ่งหลายอย่าง และในคลองอัมพวาทุกคนเขาอยากให้มีโปรเจกต์ ชาวบ้านนี่แหละที่เราจะให้เขาขายของ จริงๆ ก็ไม่น่าจะมีปัญหาเลยนะ เพราะเราทำประชาพิจารณ์ ร้อยกว่าครอบครัว ไม่ใช่มาคิดเองเออเอง"

แต่เมื่อมาถึงจุดที่ต้องเผชิญกับแรงเสียดทานจากสังคมรอบด้าน เจ้าพ่อเพชรชื่อดังจึงต้องยอมถอยออกมาหลายก้าว เพื่อปรับทั้งข้อเรียกร้องต่างๆ และประกาศพร้อมปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตรงใจทุกคน

"ก็อยากให้ทุกคนมีความสุข และก็รักกัน ให้อยู่กัน มาถึงจุดนี้อะไรก็ได้แล้ว"

ย้อนกลับไปยังจุดเริ่มต้นของโครงการห้าร้อยล้านแห่งนี้ จะพบว่าข่าวคราวของการหันมาโลดแล่นในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของชูชัย แม้จะไม่ได้ดังดังเบรียงร้างเท่ากับข่าวกระแสนักด้านที่กำลังโหมกระพืออยู่ แต่เมื่อสืบค้นข้อมูลดูจะพบว่า เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อช่วงปลายปี 2553 หรือสองปีมาแล้ว

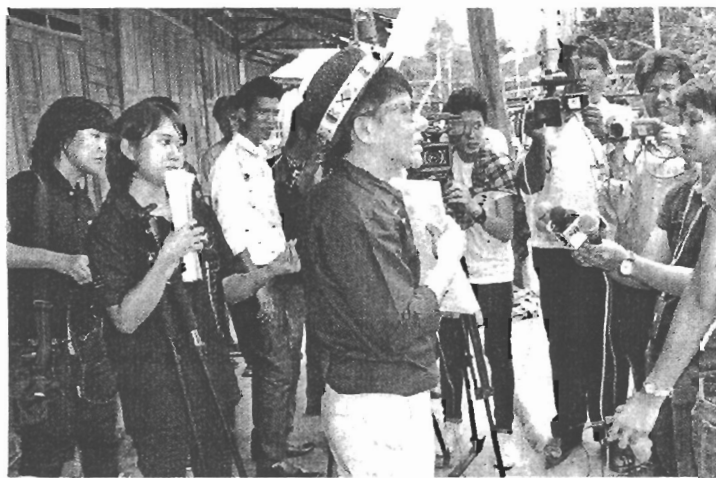
กับกระแสข่าวเล็กๆ ที่ว่า เจ้าของธุรกิจเพชรชื่อดัง ได้ขายสินทรัพย์เข้าสู่อสังหาริมทรัพย์ โดยได้ก่อตั้งเป็นบริษัท เจม เฟส หรือเพอร์ดี จำกัด ขึ้น ด้วยทุนจดทะเบียน 100 ล้านบาท โดยมีความตั้งใจที่จะประเดิมงานแรกด้วยการก่อสร้างโรงแรมภายใต้ชื่อ 'ชูชัยบุรี ศรีอัมพวา' บริเวณถนนเลียบบึง ๓ อัมพวา อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม บนพื้นที่ 3 ไร่ ตรงข้ามวัดปากน้ำห้วยพระยาญาติ เป็นโรงแรมหรูระดับ 5 ดาว ขนาด 75 ห้อง มูลค่าการลงทุนกว่า 500 ล้านบาททั้งหมด โดยรัฐบาลสามารถเงินในสัดส่วนประมาณ 70% ผู้รับเหมาคือ บริษัท จอมธกล จำกัด

ครั้งนั้น เจ้าตัวในฐานะประธานกรรมการบริษัท เจมพีช เฟส หรือเพอร์ดี จำกัด ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์เดอะบียูริก ว่า

"เรามีความตั้งใจจะลงมือทำด้านสำหรับปลูกไม้พุ่มน้ำ หรือทำเป็นพิพิธภัณฑ์ ซึ่งได้เดินทางไปหลายจังหวัดเพื่อหาที่ดินที่ต้องการ จนสุดท้ายพบได้ที่

มนต์ (ไม่) รักแม่กลอง

ตอน 'ชูชัยบุรี ศรีอัมพวา' จะอยู่ร่วมกันได้อย่างไร?

ดินที่อัมพวา ซึ่งปัจจุบันซื้อไว้ทั้งหมด 6 แปลง อยู่ในอำเภอเดียวกันทั้งหมด แต่เรานำมาพัฒนาตอน 1 แปลง เป็นโรงแรม 4 ดาว ซึ่งถือว่าเป็นเชิงวางทางกาตลาดที่ยังไม่มีผู้ประกอบการรายใดเข้าไปพัฒนา โรงแรมในรูปแบบที่เราจะพัฒนา ดังนั้นเราจึงเป็นรายแรกที่เข้าไปบุกเบิก คาดว่าหลังจากเปิดให้บริการแล้วจะใช้ระยะเวลาในการคืนทุนประมาณ 5 ปี"

ชอภกจากนี้ ยังได้ให้สัมภาษณ์ในนิตยสาร Who? ด้วยเช่นกันว่า สำหรับโครงการชูชัยบุรี ศรีอัมพวานั้น ตนเองตั้งใจจะสร้างเป็นประวัติศาสตร์ให้แก่วิถีชีวิต

"โรงแรมนี้อยู่ในระดับ 5 ดาว แต่เก็บเงินในราคา 4 ดาวเท่านั้น เพราะอยากให้มันเป็นสถานที่ที่คนอยากมาอยู่ เป็นประวัติศาสตร์ชีวิตมากเท่าๆ สักไม้ที่เพิ่งอายุ ๕๐ ปีแล้ว ทำธุรกิจด้านเพชรก็อยู่ตัว เลยอยากลองเปลี่ยนแนวบ้าง ทำออกมาแล้วก็ต้องให้อือฮา เป็นที่กล่าวขวัญถึง และไม่ซ้ำแบบ

ใคร เพราะถ้าทำเหมือนคนอื่นก็ไม่ทำอยู่ดี" และได้แจงถึงคอนเซ็ปต์ของโครงการไว้ว่า ต้องเจ็ดรสดาวล้านดวง สม่คำ สม่ราคาของเจ้าพ่อเพชรพันล้าน ซึ่งจะสังเกตเห็นว่า แนวคิดเรื่องทำเพื่อชุมชนคนอัมพวานั้น เจ้าตัวพูดไว้ตั้งแต่สองปีแล้ว

"โรงแรมเราใช้เวลาสร้างนานเพราะโอเคียบวรจิตตลอด คนเขียนแบบก็ยื่นคำปรึกษาให้เราด้วยหรือแปลว่าไม่รู้ (หัวเราะ) เพราะสังเกต สังเกตเปลี่ยนบ่อยครั้ง อยากให้ อัมพวาเป็นเวนิสสไตล์ไทยๆ เพราะมีคลองขุดแยกย่อยออกไป 200 กว่าสาย ถ้าทำได้จริงๆ มันคงดีจริงๆ พอจากนี้จะช่วยชาวอัมพวาและชาวใกล้เคียงให้มีรายได้แบบยั่งยืนแล้ว ยังช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจไทยให้เติบโตด้วย เนื่องจากนักท่องเที่ยวจะเดินทางเข้ามา"

0 0 0
ครั้งนั้น แม้จะได้เห็นสิ่งหน้าแววคนนำคิวคิวสองปีก่อน ชูชัยในฐานะนักลงทุนอย่างนักธุรกิจคนหนึ่งที่มองว่า จะมีประโยชน์ถึงแม้ว่ากับเพชรเม็ดงามในดวงตาเขาขาดไม่ได้ หากแต่วินาทีนั้น การณ์กลับกลายเป็นว่าในวันที่อายุครบ 5๐ เขาต้องมาเปลี่ยนจาก

ของควักกลางคนไปซะแล้ว เมื่อรู้ๆ ช่วงปลายสิงหาคมที่ผ่านมาเอง กระแสการคัดค้านต่อต้าน การก่อสร้างโรงแรมในพื้นของเสียชูชัย กลับกระเพื่อมแรงขึ้นๆ จนทุกคนหันมาให้ความสนใจและวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวางยิ่งกว่าแม่น้ำแม่กลอง

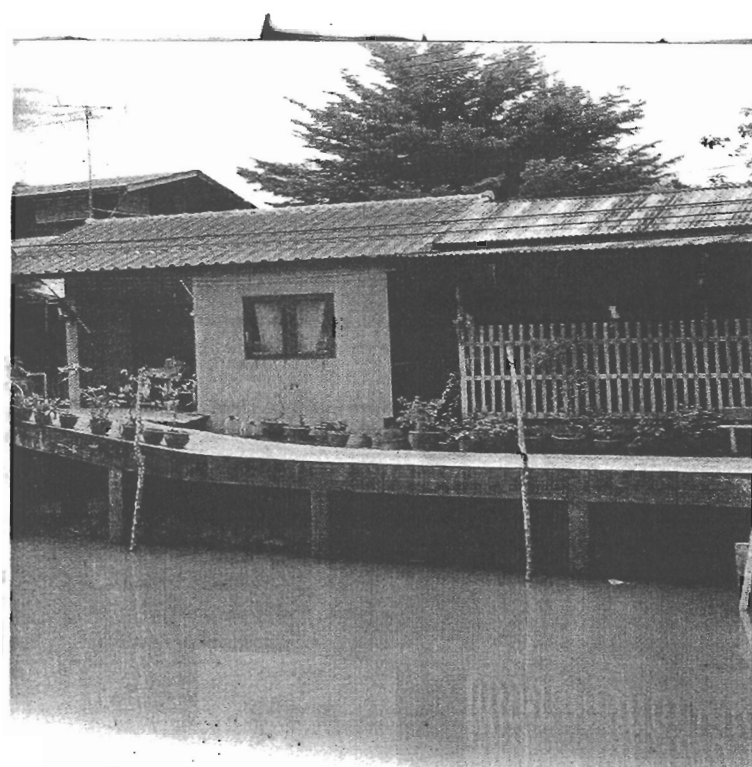
ทั้งนี้ ในระลอกแรก ชูชัย ได้ชี้แจงว่า "การดำเนินการทุกอย่างทำถูกต้องตามกฎหมาย และไม่เคยมีเสียงคัดค้านมาก่อนจากชาวบ้านบริเวณนั้น โดยก่อนจะก่อสร้างโรงแรมนี้ ได้ทำประชาพิจารณ์กับชาวบ้านที่มีสำมะโนครัวกว่า 100 ครอบครัว ซึ่งชาวบ้านมีความยินดี"

แต่มองวางแผนทางไม่ให้ไปแย้งลูกค้า ก็เหมือนกับการจู่โจมของคนที่เห็น เพราะโรงแรมตนจะเป็นโรงแรมสำหรับลูกค้าพรีเมียม เน้นลูกค้าชาวต่างชาติ ขณะที่ยังมีการตอบแทนคนในสังคมด้วยความคิดใจให้ชาวบ้านในพื้นที่ได้พยายาร่วมขายของฟรีที่ท่าไถ่ขนาดใหญ่ ซึ่งอยู่ในแผนการก่อสร้างครั้งนี้

"ผมมีเจตนาบริสุทธิ์ โครงการที่คิดไว้จะช่วยเหลือพี่น้องอัมพวา และจะทำให้สื่อคลั่งคลั่งก็สิ่งที่อยากชี้แจง เป็นไปเพราะที่ถูกต้องตามกฎหมายทุกสิ่งทุกอย่าง แต่ข่าวที่ออกมาแล้วทำให้รู้สึกได้ว่า การทำผิดจริงๆ แล้วที่คิดที่ถือเป็นแผนที่ดีอยู่แล้ว 3 ไร่ เป็นที่ดินโฉนดเดี่ยว ชื่อจากคนคนเดียว อีกทียังไม่ได้คิดว่าชื่อที่ดินของชุมชน เพราะที่ดินที่ชื่อห่างจากชุมชนหนึ่ง 1 กิโลเมตร" (มติชน 3 กันยายน 55)

แต่เมื่อวันรุ่งขึ้น ๓ ตลาดน้ำอัมพวา ซึ่งเป็นตลาดชายบึงแห่งนี้ ที่ดีริงามแห่งหนึ่งของอัมพวาที่ตั้งอยู่แล้ว เสริมกิจกรรมสร้างจุดขายทั้งขายอาหารพื้นบ้าน ล่องเรือชมหิ่งห้อย ปลูกโสมแสนปี ไหว้พระ ที่วัดนันทาราม วัดวัดชุมชน สักพ้าย่านเรือพลังแวดล้อม และประวัติศาสตร์

ดังนั้น เมื่อมีข่าวคราวว่าท่านอัมพวาจะมีภาพสร้างโรงแรม ที่จะทำให้ภาพลักษณ์ภาพเสียก็ถึงเดิม แต่มองเน้นประเด็นที่ว่า

จะมีการรื้อบ้านและห้องแถวไม้ริมคลอง
อัมพวา 12 ห้อง อายุเก่าแก่เกือบ 100 ปี
ซึ่งอยู่ในส่วนก่อสร้างโครงการชูชัยบุรี
ศรีอัมพวา เฟสที่สอง แต่จะถูกแทนที่ด้วย
เทวสถาน ศิวลึงค์ กระแสเสียงที่คัดค้าน
ต่อต้านจะต้องรื้อแรงถึงพริกถึงขิง

อย่างไรก็ดี เมื่อดูเหตุผลของฝั่ง
คัดค้าน จะพบว่ามีเนื้อหาสาระที่ใช้ว่าจะ
ไร้หลักคิด ทั้งนี้ ที่เห็นชัดว่ามีการเผชิญ
หน้ากันแบบไม่ได้นัดหมายเมื่อวันจันทร์
ที่ 3 กันยายนที่ผ่านมา เมื่อ 'กลุ่มประ-
ชาคมคนรักแม่กลอง' และชาวอัมพวา
จำนวนหนึ่ง โผล่เข้าไปในการประชุม
แถลงข้อเท็จจริงของการก่อสร้าง
โครงการชูชัยบุรี ศรีอัมพวา

ซึ่งเดิมทีเป็นการประชุมระหว่าง
พิสิฐ เสือสมิง นายกองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด (อบจ.) สมุทรสงคราม,
สรรัช อารยะอัสนี นายกเทศมนตรี
ตำบลอัมพวา, รังสิมา รอดรัมย์
ส.ส.สมุทรสงคราม พรรคประชาธิปัตย์,
รศ.ดร.ศิริวรรณ ศิลพัชรนันท์ และ
รศ.ดร.วรรณศิลป์ ธีรพันธ์ จากคณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ผู้ที่ริเริ่มฟื้นฟูและส่งตลาด
น้ำอัมพวาเข้าประกวดมรดกโลกทาง
วัฒนธรรมจนได้รับรางวัลชมเชยจาก
ยูเนสโก, ผู้นำชุมชนอัมพวา เจ้าหน้าที่
ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนในเขตเทศบาล
ตำบลอัมพวาเข้าร่วมรับฟังกว่า 200 คน
รวมถึงคนที่กลายเป็นจำเลยของสังคม
อย่างเชษฐชูชัยคนนี้ด้วย

ทั้งนี้ ตัวแทนกลุ่มประชาคมคนรัก
แม่กลอง แยกไม่ได้รับเชิญ ได้ออกตัว
ว่า การทำประชาคมครั้งนี้ไม่ชอบมาพากล
ทางโครงการเลือกแจ้งเฉพาะแบบ
เจาะจงผู้รับจ้าง และติดต่อประสานงาน
จัดการประชุมที่ไม่ชอบธรรม เลือกเชิญ
ผู้มีส่วนอนุมัติโครงการ แต่ผู้มีส่วนได้เสีย
ส่วนใหญ่ไม่ได้รับแจ้ง จึงขอคัดค้านการ
ประชุมครั้งนี้ พร้อมแสดงเจตนารมณ์
การคัดค้านว่า

“ต้องการให้สังคมตระหนักว่า การ
พัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวแบบไร้ทิศทาง
ไม่เคารพวิถีชีวิตของชุมชน ย่อมก่อให้เกิด
ผลกระทบต่องสิ่งแวดล้อม ทำลาย
อัตลักษณ์ชุมชน ทั้งยังเป็นการลดทอน
คุณค่าในแง่ภูมิทัศน์วัฒนธรรมริมคลอง
อัมพวาอีกด้วย จึงขอเรียกร้องให้เปิด
เผยข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการอนุมัติและ
ดำเนินโครงการอย่างตรงไปตรงมา”

อย่างไรก็ดี ผลการประชุมทุกฝ่าย
สรุปกันว่า ‘ลงเอยด้วยดี’ (แม้ว่าฝ่ายผู้
ลงทุนจะหลั่งน้ำตาก็ตาม) โดยชูชัยระบุ
ยอมยุติรื้อถอนบ้านริมคลอง 12 หลังเพื่อ
สร้างความสบายใจแก่ทุกฝ่าย ส่วนว่าจะ
ยกเลิกโครงการไปทั้งหมดหรือไม่นั้น จะ
ขอฟังเสียงประชาชนก่อน

“จะบอกชาวอัมพวาว่า ชูชัยคนนี้
เข้ามาด้วยเจตนาริสุทธ์และอยากมอบ
ความรักให้ทุกๆ คน และอยากให้คน
อัมพวาอ้าแขนรับและให้โอกาสผม หาก
ผมมาเป็นคนอัมพวาแล้วชาวบ้านไม่เห็น
ด้วยและไม่ต้อนรับก็คงจะไม่มีความสุข
เงินไม่ใช่เรื่องใหญ่ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ
ต้องให้ทุกคนสบายใจและอยู่ในพื้นฐาน
ของความถูกต้องและคุณธรรม”

สรุปง่ายๆ ว่า ถ้าเสียงส่วนใหญ่ให้
สร้าง ก็สร้างต่อไป แต่จะปรับปรุง
เปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกลมกลืนกับ
ท้องถิ่น ส่วนหากไม่ต้องการ ก็จะล้มเลิก
โครงการในที่สุด!!

ถือเป็นบทเรียนสำคัญสำหรับนัก
ลงทุนหน้าใหม่ และองค์กรท้องถิ่น แม้
จะถูกต้องตามกฎหมายหรือมีเจตนาดี
อย่างไร หากแต่ความเป็นไปของพื้นที่
ต้องได้รับความยินยอมพร้อมใจจาก
ทุกคนอยู่อาศัย และความเห็นของคน
ส่วนใหญ่

แต่เหรียญไม่ได้มีแค่สองด้าน ยัง
มีสันเหรียญที่เราต้องหาคำตอบกันเอา
เองว่า แก่นของเรื่องมันเป็นการปะทะ
กันระหว่าง ‘นักพัฒนา’ กับ ‘นักอนุรักษ์’
เท่านั้นจริงๆ หรือ ■